

ŚW. WOJCIECH

PISMO PARAFIALNE

Nr 4(77) • POZNAŃ • KWIECIEŃ 2012 r.

**„Pijcie z Niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów”
(Mt 26,28)**

Pamiętam kadr w „Pasji” Mela Gibbona, kiedy to po biczowaniu Pana Jezusa, Maryja razem z Maria Magdaleną, jako Rodzina Skazańca, myją posadzkę z Krwi. Odbija się biel ścierek od czerwieni Krwi (według scenariusza filmowego szaty przynosi żona Piłata). Maria Magdalena przypomina sobie wtedy scenę, kiedy jako jawnogrzeznicę przyprowadzają ją do Pana Jezusa, by ją potępił i skazał na ukamienowanie. Usłyszała wtedy słowa: „Kto jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień” (J 8,7). Nie było potępienia. Przy wycieraniu posadzki rodzina Jezusowa nabierała niejako prawo do Krwi Jezusa stając się Jej dysponentem. Prawo do dysponowania Krwią Pańską przejmowali od samego początku Kościoła uczniowie Chrystusa. Powie o tym św. Paweł: „W Nim mamy odkupienie przez Jego Krew, odpuszczenie występków według bogactwa Jego łaski” (Ef 1,7). Znaczenie Krwi Najświętszej odnosi się ideowo do roli krwi baranka zabijanego na Paschę. Krwią baranka Izraelici skrapiali swoje drzwi chroniąc się przed śmiercią, jaką Pan Bóg przewidywał dla Egipcjan przed wyjściem z niewoli. Znaczenie to poszerza też wiara Żydów, że Mesjasz, który miał przyjść i wyzwolić Izraela, to „Baranek Boży”. Idea Baranka i Jego Krwi była zawsze żywa w Izraelu pragnącego wyzwolenia i miała potwierdzać Przymierze Boga Jahwe z Narodem Wybranym. Spójność idei dotyczącej Krwi Baranka jest ciągle żywa we wspólnocie Kościoła, szczególnie, kiedy przeżywa Triduum Paschalne z Liturgią Wieczery Pańskiej we Wielki Czwartek, z Nabożeństwem Adoracji Krzyża w Wielki Piątek i

Wigilią Paschalną. „Baranek Boży” jest tym, który łączy w całość te trzy Liturgie, gdyż jest ich Centrum, choć w różnych aspektach. W Wielki Czwartek okazuje się być Pokarmem i potwierdzeniem realnej obecności Pana Jezusa w Eucharystii. W adoracji Krzyża w Wielki Piątek staje obiektem czci i znakiem Odkupienia. Wigilia Paschalna potwierdza, że Bóg w Osobie Jezusa Chrystusa wszedł w naszą historię i pragnie wspólnie z każdym tę historię przeżywać począwszy od naszego chrztu. Na tym polega idea Baranka Bożego i Jego Krwi, która Krwią Przymierza. Na tym też polega pragnienie spożywania Krwi Pańskiej podczas każdej Eucharystii. Stąd nieraz, kiedy uspokaja mnie fakt, że z każdą „nową Mszą św.” jest Krew Pańska jakby „uzupełniana”, co do ilości. W naszym kościele Św. Wojciecha na zwieńczeniu środkowych filarów namalowany jest Baranek Boży z chorągiewką wielkanocną. Artysta umieścił Go na Księdze Pisma św. We wielu starych kościołach takie wizerunki są tak właśnie umieszczane. Jakże to ma znaczenie dla chrześcijan? Czy nie jest to pokazaniem, że droga do nieba wiedzie przez Baranka? Jakże bardzo potrzebujemy umocnienia we wierze teraz, gdy głośno się mówi o kryzysie Kościoła, gdy wielu wierzących oczekuje potwierdzenia dla swojej wiary. Czyż właśnie tym nie jest Krew Chrystusa dana nam do dyspozycji, abyśmy się napełniali „Barankiem Bożym, który gładzi grzechy świata” i Jego Krwią gąsil pragnienie naszych nadziei?

Życząc błogosławionych Świąt Zmartwychwstania Pańskiego i odnajdywania w Chrystusie spełnienia nadziei chciałem serdecznie zaprosić do udziału w Triduum i karmienia się, na co dzień, prawdziwym Pokarmem z Nieba, którym jest Jezus w Komunii św.

Ks. Marek Kaiser

ŚW. MAREK EWANGELISTA – UCZEŃ ŚW. PIOTRA

Ewangelie są relacjami ludzi zafascynowanych Jezusem, uczniów którzy starają się przekazać to wszystko, co wydaje się im najbardziej istotne. Stały się one istotnym wsparciem nauczania Apostołów, a znaczenie ich stale rosło wraz z upływem czasu i zmniejszaniem się ilości naocznych świadków działalności Jezusa. Drugą, najkrótszą, jest Ewangelia według św. Marka. Marek Ewangelista był

pochodzenia żydowskiego. Jego matka Maria była zamożną kobietą, posiadającą obszerny dom w Jerozolimie, w którym gromadzili się pierwsi chrześcijanie. Istnieje przekonanie, że w tym właśnie domu odbyła się Ostatnia Wieczera Chrystusa z Apostołami.

Marek Ewangelista towarzyszył św. Pawłowi i Barnabie w pierwszej podróży misyjnej do Azji Mniejszej, a potem z

samym Barnabą głosił Ewangelię na Cyprze. Podczas pobytu św. Marka w Rzymie związał się z Piotrem, Głową Kościoła. Znał doskonale całą treść nauczania Piotra i na tej podstawie napisał Ewangelię. Ewangelia ta rozpoczyna się chrztem Pana Jezusa w Jordanie i od powołania św. Piotra na Apostoła. Jego Ewangelia była skierowana przede wszystkim do pogan nawróconych w

Cd. Na str.2

ALLELUJA

Chrystus zmartwychwstał

Szanowni Państwo ! Nasi Drodzy Parafianie !

Przed nami ŚWIĘTA WIELKANOCNE.

Przedziwny nastrój tych Świąt, poprzedzony

TRIDUUM PASCHALNYM,

umożliwia nam, chrześcijanom, doświadczenie
TAJEMNIC BOŻYCH.

Otwiera je sam PAN JEZUS, który „daje nam się

jako CHLEB ŻYWY w Eucharystii; dalej jako

BARANEK BOŻY, „który gładzi grzechy świata”

i na końcu jako nasze

ŻYCIE i ZMARTWYCHWSTANIE.

**Z okazji Świąt Wielkanocnych
życzymy wiele pokoju i nadziei
od Zmartwychwstałego
Pana Jezusa
„Szczęść Boże”.**

Wasi duszpasterze
i Redakcja Św. Wojciecha

Św. Marek

Rzymie, dla ludzi nie znających Palestyny i języka żydowskiego. Św. Marek dokładnie określa położenie geograficzne wymienionych miejscowości, a wszystkie wyrażenia aramejskie tłumaczy na grecki. Autor kładzie akcent na przedstawienie człowieczej drogi Jezusa, przedstawienie czynów Jezusa, w tym opis 19 cudów. Na dalszym planie pozostawia naukę Jezusa. Nie interpretuje i nie uzasadnia

przytaczanych faktów, przedstawiając wiernie sprawozdanie. Bardzo dużo miejsca poświęcił św. Marek wydarzeniom związanych z męką, śmiercią i zmartwychwstaniem. Ewangelia św. Marka została spisana po roku 50 po Chrystusie. W 61 r. św. Marek był więziony w Rzymie razem ze św. Pawłem.

Według tradycji św. Marek prowadził również działalność apostołską w Aleksandrii, gdzie został wysłany do Egiptu przez Piotra, która po Rzymie była w tych czasach najświeższym miastem. Swoim życiem i nauczaniem miał pociągnąć wielu pogan do Chrystusa. Przez 12 lat pobytu w Egipcie założył wiele gmin chrześcijańskich, z których powstał później Kościół koptyjski. Św. Marek miał ponieść śmierć męczeńską przez włóczenie go po ulicach Aleksandrii.

W 828 r. ciało św. Marka zostało

sprowadzone z Aleksandrii do Wenecji. Według tradycji św. Marek przepływał kiedyś w okolicach Wenecji i podczas sztormu udzielił pomocy miejscowemu żeglarzowi. Dlatego Wenecjanie sprowadzili jego ciało do swojego miasta, obrali go za swojego patrona i wybudowali na jego cześć piękną bazylikę, pod wezwaniem św. Marka, która podziwiana jest przez turystów z całego świata.

Każdy Ewangelista ma swój symbol, nawiązujący do początku jego Ewangelii. Symbolem św. Marka jest lew. W liturgii święto ku czci św. Marka obchodzi się 25 kwietnia. Imię Marek pochodzi od łacińskiego Marcus, co dosłownie znaczy marsowy, należący do Marsa, boga wojny. W Polsce imię to występuje od XV w.

Św. Marek jest patronem pisarzy, notariuszy, murarzy, szklarzy oraz patronem miast włoskich Bergamo i Wenecji, a także Albanii. Przyzywany jest również podczas siewów wiosennych i w sprawach pogody.

Jako kontynuację rozpoczętej prezentacji zakonów i zgromadzeń męskich i żeńskich, w dzisiejszym numerze Św. Wojciecha kilka zdań o Siostrach Miłosierdzia na Górze Oliwnej w Jerozolimie

Góra Oliwna w Jerozolimie powiązana jest z końcem ziemskich dziejów Chrystusa. Wzgórze znane jest najbardziej jako miejsce modlitwy i pojmania Jezusa w ogrodzie Getsemani oraz Wniebowstąpienia. Stąd Jezus rozpoczął również podróż na osiołku do Jerozolimy. Stary Testament podaje, że na Górze Oliwnej staną stopy Boga w dniu ostatecznym. Żydzi wierzą, że Mesjasz zstąpi z Góry Oliwnej i ci wszyscy, którzy są tam pochowani, zmartwychwstaną jako pierwsi, kiedy pojawi się Mesjasz. To z tej Góry można spojrzeć w kierunku miasta, nad którym przed swoją Męką zapłakał Jezus. Zachodnie wzgórze Góry Oliwnej pokryte jest resztkami gajów oliwnych, od których pochodzi nazwa całej góry. Na szczycie tego wzgórza i na jego stokach znajdują się sanktuaria, m.in. kościół „Ojciec Nasz”, kościół Dominus Flevit, Ogród Getsemani wraz z Bazyliką Wszystkich Narodów, meczet Wniebowstąpienia.

Na zboczu Góry Oliwnej znajduje się sierociniec, prowadzony przez polskie siostry elżbietanki prowincji poznańskiej. Polskie elżbietanki przybyły do Jerozolimy w 1931 r. Przejęły wtedy opiekę nad pierwszym Domem Polskim, który znajduje się na Starym Mieście w Jerozolimie w pobliżu Bazyliki Grobu Bożego. Drugi Dom Polski powstał podczas drugiej wojny światowej i służy jako dom pielgrzymy dla naszych rodaków. Trzecią placówką polskich sióstr jest sierociniec na Górze Oliwnej noszący nazwę „Domu Pokoju” (ang. „Home of Peace”). Siostry już na początku swojej pracy w Jerozolimie zdawały sobie sprawę, że konflikt izraelsko-palestyński spowoduje, że na ulicach będzie wiele biednych sierot i zaniedbanych dzieci palestyńskich. Początki „Domu Pokoju”

wiążą się z „wojną sześciodniową” w 1967 r. W wyniku tej wojny wiele dzieci straciło rodziców i ta sytuacja przyspieszyła decyzję sióstr o utworzeniu sierocińca dla dzieci arabskich pozbawionych opieki. W tym też roku dwie siostry Elżbietanki wynajęły kilka pokoi w domu arabskim i tam zamieszkały wspólnie z osieroconymi dziećmi. Jednocześnie rozpoczęły starania, aby znaleźć miejsce na wybudowanie własnego sierocińca. W 1971 r. udało się siostrom zakupić grunt od Sióstr Boromeuszek na stoku Góry Oliwnej i przystąpiły do budowy. Sierociniec powstawał w wielkim bólu i trudzie, dzięki funduszom zebranych głównie wśród Polonii amerykańskiej. W lipcu 1975 r. dom jeszcze całkowicie nie wykończony, został poświęcony przez kardynała Jana Króla z Filadelfii.

Pielgrzymi odwiedzający „Dom Pokoju” mogą dowiedzieć się od sióstr o sytuacji Arabów w Izraelu, o wyjątkowej zawziętości i uporze żydowskich urzędników, którzy na terenie należącym do sióstr nie pozwalali przesunąć nawet kamienia. Na początku chcieli kupić ten teren od sióstr. Gdy siostry odmówiły, zniszczyli figurę Chrystusa stojącą na terenie sierocińca, która zwrócona była w kierunku murów miasta i która była widoczna z podnóża Góry. Nie mogąc znieść widoku tej figury, wykopali ją i wkopali ponownie tak, aby była mniej widoczna.

Siostry elżbietanki dawały i dają każdego dnia świadectwo miłości swoim życiem i swoją postawą. Wizyta w „Domu Pokoju” wywiera duże wrażenie na odwiedzających ten dom pielgrzymów, a poświęcenie sióstr i ich determinacja w dążeniu do pomocy tym dzieciom jest ogromna. Siostry w sierocińcu stworzyły osieroconym dzieciom normalny dom, który daje wychowankom nie tylko

godziwe warunki egzystencji, ale zapewniają poczucie bezpieczeństwa. Pomagają wszystkim dzieciom, bez względu na wyznanie. Wychowanki „Domu Pokoju” są różnej narodowości i religii. Przeważają Arabki, ale są również dzieci muzułmańskie, chrześcijańskie, etiopskie. Panuje tutaj atmosfera tolerancji religijnej. Dzieci muzułmańskie mają własną salę modlitw, w której odmawiają modlitwy z Koranu oraz swojego nauczyciela religii. W „Domu” rozmawia się w języku angielskim, ale siostry muszą znać również język arabski, aby móc porozmawiać z dziećmi, które rozpoczynają pobyt w tym miejscu. Wychowanki „Domu” otrzymują dobre wykształcenie i przygotowanie do życia, znają kilka języków. Uczą się arabskiego, hebrajskiego, włoskiego i hiszpańskiego. Wszystkie dzieci w ciągu dnia pod opieką jednej z sióstr uczęszczają do szkół we wschodniej części Jerozolimy. W sierocińcu przebywa ok. 30 dzieci w wieku od 3-18 lat. Podopieczni sióstr elżbietanek to nie tylko sieroty, ale także dzieci, których rodzice nie są w stanie zapewnić im utrzymania. Swoich bliskich odwiedzają tylko na święta. Każdy powrót dzieci do Betlejem z Jerozolimy oznacza przekroczenie muru pomiędzy częścią izraelską a palestyńską. Istnieje ryzyko utrudnień władz izraelskich w powrocie do Jerozolimy. Siostry biorą na siebie odpowiedzialność za każde przejście podopiecznych sierocińca przez uciążliwe kontrole.

Przez wszystkie lata od powstania sierocińca na Górze Oliwnej u sióstr elżbietanek schronienie znalazło kilkaset dzieci. Wiele z nich ma już swoje rodziny, ale wracają na to miejsce z potrzeby serca, wyrażając wdzięczność i wspierając siostry w pracy, a także dzielą się swoimi radościami i

W dniach 16-18 marca 2012 r. w Gnieźnie odbył się IX Zjazd Gnieźnieński, pod hasłem „Europa obywatelska. Rola i miejsce chrześcijan”. Historia Zjazdów Gnieźnieńskich rozpoczyna się w 1000 r., kiedy do Gniezna, do grobu św. Wojciecha przybył cesarz Otton III. Podczas tego Zjazdu w obecności legata papieskiego ustanowiono polską organizację kościelną, tworząc cztery diecezje. Jako pierwsza powstała diecezja gnieźnieńska, na której czele stanął przyrodni brat św. Wojciecha Radzim-Gaudenty. Następnie powstały diecezja krakowska, wrocławska i kołobrzaska. Utworzenie metropolii zależnej bezpośrednio od Rzymu było w ówczesnych czasach uznaniem samodzielności i odrębności państwa.

W tysięczną rocznicę śmierci św. Wojciecha w 1997 r. metropolita gnieźnieński arcybiskup Henryk Muszyński podjął trud organizacji II Zjazdu Gnieźnieńskiego, w którym uczestniczył papież Jan Paweł II, przebywający z papieską pielgrzymką w Polsce. Kolejny III Zjazd odbył się w 2000 r. z okazji Wielkiego Jubileuszu Chrześcijaństwa, a jego najważniejszym elementem były nabożeństwa ekumeniczne i wzajemne wyznanie win trzech kościołów: prymasa J. Glempa, zwierzchnika Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego oraz biskupa kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Kolejne Zjazdy odbywały się w roku 2003, 2004, 2005, podczas którego wydarzeniem bez precedensu była wzajemna modlitwa na gnieźnieńskim rynku Żydów, chrześcijan i muzułmanów w intencji Europy. VII Zjazd Gnieźnieński odbył się

IX ZJAZD GNIEŹNIEŃSKI

w 2007 r., a hasłem VIII Zjazdu w 2010 r. była „Rodzina nadzieją Europy”. Celem tego Zjazdu było ukazanie roli małżeństwa i rodziny w przyszłości Europy.

Zjazdy Gnieźnieńskie organizowane są i prawie w całości przygotowywane przez ludzi świeckich. Mają one charakter ekumeniczny i międzyreligijny. Tegoroczny IX Zjazd poświęcony był roli religii w społeczeństwie we współczesnej Europie, przypomnieniu o wartościach chrześcijańskich, o ich rozwijaniu i o budowaniu Europy na tych wartościach. Poprzez wykłady, dyskusje, warsztaty i modlitwę wyrażano odpowiedzialność chrześcijan za przyszłość naszego kontynentu.

W pierwszym dniu IX Zjazdu Gnieźnieńskiego w Katedrze Gnieźnieńskiej odbyła się Ekumeniczna Droga, której towarzyszyły słowa z Ewangelii wg św. Łukasza „Idź i czyn podobnie”. W nabożeństwie udział wzięli przedstawiciele wszystkich kościołów chrześcijańskich obecnych na Zjeździe.

Podczas Zjazdu dominowały głównie panele dyskusyjne. Szczególnie wyczekiwany był panel zatytułowany „Dzielić się pieniędzmi, dzielić się sobą”, podczas którego szefowie największych polskich organizacji charytatywnych zastanawiali się, czy w katolickiej Polsce ludzie chcą pomagać. Janina Ochojska z Polskiej Akcji Humanitarnej powiedziała, że ludzie starają się pomagać i wspierać wszelkie akcje, natomiast dyrektor Caritas Polska ks. Marian Subocz zauważył

powiększające się obszary biedy i przestrzegał przed likwidacją placówek, które pomagają potrzebującym z chwilą ograniczenia możliwości finansowania przez rząd.

W Zjeździe wzięło udział wielu wybitnych gości: nuncjusz apostolski w Polsce abp Celestino Migliore, kard. Stanisław Ryłko, przewodniczący Papieskiej Rady ds. Świeckich, kard. Kazimierz Nycz, zwierzchnicy i delegaci Kościołów zrzeszonych w Polskiej Radzie Ekumenicznej z abp. Jeremiaszem.

Na spotkanie do Gniezna zaproszono także znanych polityków: prof. Jerzego Buzka, byłego przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i premiera Tadeusza Mazowieckiego. Uczestniczyli również duchowni Kościołów chrześcijańskich, członkowie organizacji kościelnych, ludzie nauki. Patronat honorowy Zjazdu objął Prezydent Bronisław Komorowski. Pozdrowienia do uczestników Zjazdu przesłał papież Benedykt XVI. W spotkaniu gnieźnieńskim wzięło udział ok. 700 uczestników w tym ok. 60 młodych Polaków z Rosji, Armenii, Mołdawii, a także z Niemiec. Wśród 107 wykładowców byli goście z Austrii, Czech, Hiszpanii i Niemiec.

Na zakończenie Zjazdu uczestnicy w przesłaniu do Europejczyków w dokumencie „Święty obywatel to dobry obywatel” podkreślali, że społeczeństwo obywatelskie potrzebuje chrześcijan, a dla nich wiara jest motywacją do zaangażowania. Dokument ten jest apelem do chrześcijan, aby angażowali się na rzecz innych i nie ograniczali wiary do strefy prywatnej.

Drogi księżo Proboszczu!

*Zostałeś z ludu wzięty i do ludu jesteś posłany.
Niech Duch Boży nieustannie mieszka
w Twoim sercu i nie pozwoli nigdy
zapomnieć o tym, co w życiu kapłańskim najważniejsze.
Niech wspiera Cię Maryja - Matka
wszystkich kapłanów, Św Maksymilian
i twój patron - Św Marek.
Tego Ci życzy w dniu Twoich imienin*

Redakcja Św. Wojciecha

Na Wzgórzu św. Wojciecha, każdego roku w kwietniu odbywa się odpust ku czci

św. Wojciecha, Patrona Polski oraz patrona naszej parafii.

Zapraszamy 23 kwietnia br. na Mszę św. odpustową o 18.30!!

Kalendarium kwiecień

- 1.IV.Wielki Tydzień, Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej,
- 2.IV. 7 rocznica śmierci Ojca Świętego Jana Pawła II
5. IV. Wielki Czwartek
- 6 IV. Wielki Piątek
- 7 IV Wielka Sobota
- 8.IV.Zmartwychwstanie Pańskie, uroczystość
- 15.IV. Niedziela Miłosierdzia Bożego
- 23.IV. św. Wojciecha, patrona Polski, odpust parafialny, uroczystość
- 25.IV.św. Marka Ewangelisty, święto
- 29.IV. Światowy Dzień Modlitw o Powołania

Chrzty

*Lech Piwowarczyk, ul. Grochowe Łąki
Stanisław Adam Dzikowski, al. Wielkopolska
Oskar Jerzy Chmaj, Za Cytadela
Zofia Łakomiak, al. Niepodległości
Giovani Henriquez-Gajda, ul..23 Lutego*

ODESZLI DO WIECZNOŚCI

Pelagia Antkowiak, ul. Bóźnicza, 1.90
Janina Sadowska, ul. Piaskowa, 1.70
Kazimierz Kukła, ul. 23 Lutego, 1.68
Leon Bączkowski, Plac Wielkopolski, 1.84
Krystyna Orzechowska-Grosser, ul. Św. Wojciech, 1.72.

„Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!”

Siostry Miłosierdzia na Górze Oliwnej w Jerozolimie

kłopotami. Praca polskich sióstr cieszy się dużą sympatią, szczególnie ze strony muzułmańskich sąsiadów, którzy doceniają wielką pracę sióstr, ich tolerancję, oraz fakt, że siostry bezinteresownie towarzyszą ich codziennym problemom.

Podczas pobytu papieża Jana Pawła II w Jerozolimie w 2000 r. władze izraelskie nie zezwoliły na wizytę papieża w „Domu Pokoju”. Dzieci jednak odwiedziły papieża i spotkały się z Ojcem Świętym podczas spotkania z przywódcami i dziećmi reprezentującymi różne religie w ośrodku

dialogu ekumenicznego i międzyreligijnego w Jerozolimie.

W 2008 r. siostry elżbietanki rozpoczęły budowę czwartej swojej placówki w Ziemi Świętej, w Betlejem, blisko muru dzielącego Autonomię Palestyńską z Izraelem. Sprzymierzeńcami tego dzieła stali się przypadkowi ludzie i pielgrzymi odwiedzający Ziemię Świętą, którzy przekazywali i ciągle przekazują środki finansowe na całkowite zakończenie tej budowy. Pomoc polskim elżbietankom prowincji poznańskiej udzieliła również

grupa wolontariuszy z Akademickiego Koła Misjologicznego Archidiecezji Poznańskiej, która w 2010 r. uczestniczyła w renowacji „Domu Pokoju” na Górze Oliwnej.

W lutym 2011 r. biskup Wiktor Skworec poświęcił jeszcze nie całkowicie wykończony sierociniec w Betlejem. Do domu wprowadziły się pierwsze dzieci arabskie. Koszty utrzymania sierocinców w Jerozolimie i Betlejem oraz konieczność opłacenia szkół do których chodzą dzieci są ogromne i dlatego siostry proszą o modlitwę i wsparcie finansowe.

Rusza Narodowa Koronka Smoleńska Jej celem jest objęcie modlitwą do Miłosierdzia Bożego wszystkich, którzy zginęli w katastrofie smoleńskiej oraz ich rodzin. Pomysłodawcami inicjatywy są tegoroczni maturzyści. Honorowy patronat nad Koronką objął biskup pomocniczy diecezji warszawsko-praskiej Marek Solarczyk. Przypominając wyznawaną w Credo prawdę o świętych obcowaniu bp Solarczyk zwrócił uwagę, że możemy pomagać ludziom, którzy odeszli do domu Ojca, a nie mamy pewności, że już cieszą się radością w chwale nieba. Jak podkreślił - człowiek, który przekracza granicę ziemskiego życia może już tylko liczyć na Miłosierdzie Boga wypraszone przez innych, a więc ci, którzy zginęli w kwietniu 2010 roku pod Smoleńskiem, mogą liczyć na nas. A poprzez duchową

wieź, którą przeżywamy z Bogiem, możemy także wspierać zmarłych. Zdaniem biskupa naszej troski potrzebują także rodziny osób, które zginęły. – Śmierć, zwłaszcza w tak tragicznych okolicznościach, wnosi w życie człowieka ogromny duchowy zamęt, który może wywołać rany wymagające później Bożego uleczenia – zauważył bp Solarczyk, apelując o duchowe wsparcie także dla bliskich ofiar katastrofy. Narodową Koronkę Smoleńską zainauguruje 1 kwietnia uroczysta Msza święta w katedrze św. Michała Archanioła i św. Floriana Męczennika na warszawskiej Pradze. Liturgii będzie przewodniczył bp Marek Solarczyk. Modlitwa potrwa do 9 kwietnia.

Więcej informacji można znaleźć : <http://www.koronkasmoleńska.pl/>

INFORMATOR PARAFIALNY

Duszpasterze:

ks. Marek Kaiser - proboszcz (tel. 61- 852 - 69 - 85)
ks. Mikołaj Graja - wikariusz (tel. 61- 852 - 26 - 54)

Porządek Mszy św. i nabożeństw:

- w niedziele i święta: 8.00, 9.30, 11.00 (dla szkół podstawowych),
12.15 (dla młodzieży), 18.00
i 20.15 (akademicka);

- w święta będące dniami pracy: 8.30, 10.00, 17.00 i 18.30;
- w dni powszednie: 8.30 i 18.30;

Nieszpory : niedziela g.17.30 (z wyjątkiem Wielkiego Postu,
maja, czerwca i października)

Maryjne : sobota g.18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu : I - czwartek miesiąca
g.17.00 - 18.30

Godzina Święta : I - czwartek miesiąca g.18.00

Misyjne : I- czwartek miesiąca g.18.30 (wraz z omówieniem misyjnej
intencji modlitwy na dany miesiąc)

Do Serca P. Jezusa: I - piątek miesiąca g.18.30 (wraz z omówieniem
ogólnej intencji modlitwy na dany miesiąc)

**Nowenna do św. o. Pio wraz z Mszą św. o Budowę Domu Ulgi w
Cierpieniu** : II czwartek miesiąca g.18.30

Nowenna do św. Antoniego : wtorek g.18.00

Jubileusz małżeński: 3 sobota miesiąca o g.18.30;

Msza św. za zmarłych w minionym miesiącu parafian: I- niedziela
miesiąca g.9.30;

Msza św. dla młodzieży przed bierzmowaniem: I piątek g.19.30;

Spowiedź św.

- 15 min. przed każdą Mszą św. i w sobotę od g.18.00;

- w I - czwartek miesiąca od g.17.00;

- w I - piątek miesiąca od g.16.00 - g.19.30;

Wymienianki roczne :

w każdą niedzielę o g.9.20;

Chrzty:

w 2 - sobotę miesiąca g.18.30 i w 4 - niedzielę miesiąca
g.9.30;

Biuro Parafialne

(tel./fax. 61-851-90-12) :

w poniedziałki i piątki - g.16.30 - 17.30 oraz we wtorki i czwartki -
g. 9.00 - 10.00

Dla narzeczonych: w I, III i V wtorek miesiąca g.19.00 -20.30;
(biuro jest nieczynne w święta będące dniami pracy i w I piątek
miesiąca);

Krypta Zasłużonych Wielkopolan:

sobota g.10.00 – 12 oraz niedziela g. 13.00 – 16.00
(inne terminy można indywidualnie uzgodnić);

Poradnia Rodzinna i Przedmałżeńska:

II wtorek miesiąca g.17.30;

Parafialna Caritas:

w II i IV poniedziałek miesiąca g.18.00 - 19.00;

Członkowie Żywego Różańca:

pierwsza sobota miesiąca g.8.30;

Świetlica dla dzieci i młodzieży:

od poniedziałku do piątku g.14.00 - 17.30;

Spotkania Biblijne : wtorek g.19.30;

Spotkania AA (anonimowych alkoholików);piątek g.19.00;

Spotkania A1 - Anon (rodzin alkoholików):środa g.19.00;

Duszpasterstwo Akademickie:wtorek g.20.00

Modlitwa o Jedność Chrześcijan : czwartek miesiąca g.20.00

Konto Parafii: Bank Zachodni WBK S.A. nr 85 1090 1362
0000 0000 3602 2318

Strona internetowa Parafii: www.swwojciech.prv.pl

Pismo Parafialne Św. Wojciech: miesięcznik, nakład 300 egz. **Wydawca:** Parafia Rzymskokatolicka pw. Św. Wojciecha, Wzgórze Św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań, tel. do redakcji: 501 529 446, e-mail: swwojciech@archpoznan.org.pl Redaguje zespół: Małgorzata Helak, Leszek Helak, ks. Marek Kaiser (proboszcz parafii- opiekun redakcji), Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej)

Druk: Drukarnia SERIKON, Sosnowa 6, 63-004 Tulce, tel. 61 872 73 26

Redakcja nie zwraca nie zamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiustacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń. Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczane na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.